

نمای تار «تارنما»

و به خودت لعنت می‌فرستی که چرا یک تک پا تا جاده کرج نرفتی تا شمایل مثلاً فلان خودرو قابل پیش‌فروش را ببینی و شرایط پیش‌خرید آن را بررسی کنی. ترافیک؟ نه مگر گشتن در فضای مجازی کم وقت می‌برد، مگر برای بالآمدن صفحه مورد نظر نباید مدت‌ها حوصله کنی، کتاب بخوانی تا گوش شیطان کر اگر چنان شد که می‌خواهی می‌بینی که تاریخ آخرین روزآمد شدن سایت، به سال قبل برمی‌گردد!

سراغ سایت یا پایگاه اینترنتی، فلان بانک می‌روی تا پول آب و برقت را دو دستی تقدیم کنی چیزها از تو می‌خواهد که هرگز نمی‌دانسته‌ای باید دوباره شال و کلاه کنی بروی سراغ خود بانک. تا کارمند محترم با لبخندی شرم‌آلوده و عذرخواهانه یک کد ۲۴ رقمی (که نه می‌شود به خاطر سپرد و نه می‌شود آن را بر کتیبه‌ای حکاکی کرد) تقدیم کند که حالا با آن یکی از صدها پنجره پایگاه اینترنتی به رویت گشوده می‌شود. مابقی؟

چند سال پیش تب تارنما همه سازمان‌ها و مؤسسات را فراگرفته بود. همه در به در دنبال مجریانی بودند که یک ویتترین مجازی برای مؤسسه آن‌ها تدارک ببیند و آن‌ها بتوانند در پوسترها و آگهی‌های سازمان ذریبط خود با ذکر آدرس الکترونیک ژستی روزآمد بگیرند. تب تارنما بعد از فروکش کردن تب ایزو (ISO) خود را نمایاند. هزینه‌های بسیاری صرف شد اما شاید کمتر مؤسسه‌ای بر کارکرد این ابزار نوین تامل کرد. بنا به عادت گاهی به این پستوها سرک می‌کشم. مؤسسات فروش خودرو، مؤسساتی که قالی ماشینی عرضه می‌کنند، سازمان‌هایی که از محیط زیست می‌گویند، موزه‌ها و بالاخره کارخانه‌های داروسازی.

ویتترینی که می‌توانست دلبری کند و عطش جوینده به اطلاعات در مورد آن سازمان و محصولاتش را به راحتی، به سرعت و با دقت رفع کند، کامت را تلخ می‌کند، عصبانی می‌شوی

کنار معرفی محصولات فعلی و آتی شرکت از این طریق ارزان و آسان فراهم آورد و عرضه نمود. چه اشکالی دارد که دانشجویان رشته‌های علوم پزشکی از همان سال‌های نخست با نام شرکت دارویی محصولات و کاربردهای آن‌ها آشنا شوند.

می‌شود برنامه‌های بازآموزی هم (با کسب مجوزهای لازم) برای حرفه‌ای‌ها در پایگاه آن واحد برقرار کرد (با تمرکز بر محصولات اصلی آن واحد). در این تارنماها می‌توان دوسویه هم عمل کرد یعنی آن‌را به گونه‌ای طراحی کرد که مخاطبان نظرات، انتقادات، توقعات‌شان را برای گردانندگان مؤسسه تولیدکننده دارو درج نمایند. کسانی هم در آن سو به این سئوالات پاسخ بدهند. گفتگویی دوسویه برای نزدیک شدن بیشتر دیدگاه‌های تولیدکننده و مصرف‌کننده یا تجویزکننده و رسیدن به نوع تعامل و سرانجام و از همه مهم‌تر آگاهی از نبض بازار مصرف.

خلاصه کنم برپا کردن عَلم تارنما اقدامی فرخنده بود اما عدم استفاده بهینه از آن (و مقدرات بی‌حد و حصر آن) را نوعی کفران نعمت می‌دانم. بهتر است دوستان بزرگوار و مسؤولان این واحدها با یک نظرسنجی و ارزیابی محدود و مختصر از دیدگاه‌های مخاطبان خود کسب اطلاع کنند و اگر صلاح دیدند نسبت به زدودن غبارهای نشسته بر تارنمای واحد خود اهتمام ورزند. ویتترین مغازه را همه روز دستمال می‌کشند، بهتر است که ماهی یک‌بار - دست‌کم - ویتترین تارنمایمان را دستمال بکشیم و نگذاریم نمای روشن آن تار و کدر به چشم بیاید. یادمان باشد که وقتی به فضای مجازی قدم نهادیم از آن سوی این کره خاکی هم در معرض تماشا و داوری قرار داریم.

دکتر فرشاد روشن ضمیر

اختیار دارین، عجله کار شیطان است و باید حالا حالاها دود اینترنت بخوری (بعله درست است که رایانه مثل چراغ‌های عهد باستان دود نمی‌کند اما از کله خودت که دود به آسمان بلند است یا از دلت که دارد می‌سوزد که فن‌آوری را آورده‌ایم اما نمی‌توانیم دهنه‌اش را به اختیار بگیریم). در عرصه داروسازی به اکثر پایگاه‌های اینترنتی کارخانه‌های داخلی سرک کشیدم، قصد داشتم تصاویری از محصولات دارویی داخلی آن‌ها را (برای یک دو جلسه‌ای که به منظور آشنا کردن دانشجویان پزشکی با فرآورده دارویی کشور تدارک دیده بودیم) جمع‌آوری کنم. شاید به تعداد انگشتان دو دست دستاورد بیشتری نداشتیم، در حالی که یک عکس جذاب از یک محصول دارویی با وضوح بالا و نیز ارایه اطلاعاتی از محصولات شرکت، و حتی قیمت چقدر می‌توانست بر نگرش مصرف‌کننده از آن شرکت تاثیر مثبت بگذارد. از ظاهر صفحه نخست اکثر این واحدها معلوم است که بودجه قابل توجهی صرف کرده‌اند اما چون برای خودشان - شاید - روشن نبوده که قرار است با آن چه کارها بکنند. می‌شود در یک وضعیت مطلوب، سفارش‌ها را از همین طریق دریافت کرد و بر تأمین آن سفارش در کوتاه‌ترین مدت و با کمترین هزینه اهتمام ورزید، می‌شود برای اطلاع پزشکان، داروسازان و اهل حرفه با کد ویژه‌ای اطلاعات تخصصی یک محصول جدید را عرضه نمود و برای بیماران نیز البته می‌توان به زبان ساده و به دور از تشویق خوددرمانی، راهنمایی‌های لازم را عرضه داشت. می‌شود راه‌های پیشگیری از بسیاری بیماری‌ها رژیم غذایی مناسب، هشدارهای مصرف خودسرانه و نیز بی‌رویه دارویی و ... ده‌ها کارکرد دیگر را در